

פולטקול מס' 7
סעיף חוק הורדה לעניני פנים
התקיימה ביום ד' י"ג כסלו
תש"ב - 12.12.51 בעת 9.00

- י. פייר - היו"ר
- א. פרי
- י. בן-צבי
- ע. אסף
- ב. בנה
- ט. חזני
- ת. טובי
- א. אלטמן
- י. יעיהו

מזמור:

- י. גורדי
- ד. הכהן
- ח. אדלסב
- ס. ארט
- א. כהן
- ג. מועדי

בית דין:

שר רוטנברג = דצז אנף כלמון הסקומי
שר קיסרון
שר גלס

מזמור:

- א. חוק רשימות המוסד העירוניות;
- ב. חוק לתיקון סקודת בנין עליה;
- ג. סט גולגולת סודרג.

סדר-היום:

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. פייר:

א. חוק הורדה לעניני פנים
אנו פותחים בחוק רשימות המוסד העירוניות,
ובקשר אל שר רוטנברג להסביר לנו בקצרה את מהות החוק הזה.

ו. רוטנברג:

בחוק זה רוצים לתת אישור לרשימות המוסד
שסגים קודמות שבלי לערוך רשימה חדשה,
היות ולפי החוק הולך כדי יונה ונזה לערוך רשימה חדשה. החוק הוצע על-
ידי הממשלה בינואר והגיע אל עכשיו לדיון בכנסת.

בחוק הקיים אנו מציעים בני התיקונים:

(א) חוקנו אל החוק יהיה ס-1.4.51;

(ב) בנות המוסד הקודמת בתוספת לחיטה חלק
שאיזור החטיבה וההכרזה על הפירוף היתה דטרואקטיבית ספטמבר 1949,
דורה עיריית חיטה והערכה אל 1950/51 תחול גם על השנים 1949/50,
בכדי שיהיה לקבוע סגים בכונים לוחצי המצורפים. אנו מציעים
סעיף 3(א) ייקרא - רק בקשר לעיריית חיטה - כוללה: "רשימת המוסד
על ידי ועדת המוסד, בתוך שנת הכספים 1950 - 1951, כרשימת מוסד
מוסדת, והמחליטה אל קרקעות בלתי חסרות, קרקעות חסרות או בניינים,
הנמצאים במוסד. הכולל בשזור העירייה בתוך שנת הכספים האמורה, תהווה
חלק לרשימת המוסד לשנת הכספים 1949/50, 1950/51, או חלק מהרשימה
הנמצאת ברשימת המוסד לשנת הכספים האמורות לפי חוק רשימות המוסד
העירוניות (הוראות זמניות), תש"ב - 1950, הכל לפי הענין."

התייחסות למסלול

א. סניף:

הדבר נדון על החוק בכלל. תמצית החוק היא... היותה הנוטה... בקבעה עוד ב-1946 תיחסב גם כמזכה לבנת 1949, 1950, 1951. על יסוד טובה זאת קובעים מסיים, והיות והנוטה נעשתה ב-1946, היא במזכה סגור. אם נאמר את הנוטה הזאת לבנת 1951 פירו המדובר מנבנה סניף. לא בהתאם לרוב המגדלים. זהו החוק כפי שאני מבין אותו.

הצעה מנוגדת להחזיר את החוק לטבולה ולהביא הצעה אחרת. כמיונה יהיה מסלילי על הרשויות המקומיות לקבוע את הודעה הכלל מודלי... החוק כפי שהוא אדין להיות, מולל מועני... הכבוד... היות ידי המסלול להכין עכשיו חוק חדש. אני מצטרף על שר הפנים התעלה לגמרי להתחייבותו של הר המועטים לעבר - שר רוזן לקבוע טובה חדשה.

אני מביע הוועדה הפנים החליט. היא דוחה את הצעה הטט לה.

ב. מסלול:

מה הוא היחס ומה הם הגבולות של המס הזה במחוזים?

במחוזים אין כל גבולות.

ג. חנוכי:

מהי המסקנה של החוק הזה? המס המסוי. הם נאמרו בנותו טובה. היו ב-1946?

ד. המסמכים:

בכמה מקומות נראה המס בקרב כפי. היה, אבל אין זאת אומרת. המס הוא מיתב מס, אפילו להגדיל את המזכה פני כמה ולהאריך את המס באותה מידה, וכן אפשר להאריך את המס ולהגדיל את המס. במקום שהיו לנסחיה עד עכשיו 5% מרוב המגדלים, לוקחים קיום 25%.

ה. חנוכי:

אולי עליית ערך המגדלים אינה יונה בכל מקרה.

ו. המסמכים:

יובה הוראה בחוק המאפשרת לעירייה להגיש הצעה להעלאת מסקרים מיוחדים.

ז. י. יפיר:

לגבי שנת הנוטה 1952/51 אין כל ויכוח, כל המס למעשה נבנה כבר. החוק בא לאשר לדבר. כבר נעשה.

את הנוטה המסמכים כפי היה בנלי. עברו, והרבות המקומות סגירה עד עור או התנגדות על אותם החלקים. בהם חלו יינולים גדולים. היות ופה אין מנו כחייבים, מלא סרטי לרשויות המקומיות לעשות זאת, נצטרך להאריך זאת לרשויות המקומיות עצמן, אם ברצונן להאריך את הנוטה או לעשות טובה נפרדת.

אך להצעת החוק החדשה; ומה צריכה להיגמר עד 31 לינואר, ואז מתחילים העודעורים, ובאופן כזה צריכה כל הפרוצדורה להיגמר עד ה-31 לסוף. ביד לאפשר להסתכלה. גת המוסמך, אנו נמצאים עכשיו במצב כזה יוכל דחיה טובה את הדלת בפני הרשויות מקומיות מסוימות להביא לידי גמר את הפרוצדורה הזאת, כי אנו עומדים עכשיו בדצמבר. הערתו של חבר הכנסת פרי לגופו של העניין מוצדקת, אבל אין זה צריך לנודע כמתכוונות היות להחליט בעניין.

היו"ר י. ספיר:

היות זה ומה היא אחידה, ולמעשה יבנו
הכול עצום בין כך דירה טוקפא ובין
כך הדירה לדידות החדות, יוצא אם בנות מסויים זה דירה טלפני נת
1940 וטלם עבור דירה ל 3 חדרי במקום סרכזי 3-4 לירות לחוד, הרי
הוא ט לם את המסוי לפי 1940, אפילו אם האחוז הוא בונה יותר. לעומת
זאת טלם דירה חדירה חד ה 15 לירות לחוד, בעד דירה דומה, ואפילו
אם האחוז הוא ט לם סטן יותר, הרי עליו ל לם תמיד יותר, הדייר
טלם יותר, ובעל הבית ט לם פחות. באה אפוא ההצעה יה ומה תחול רק
לבני בעל הרכו לא לפי כך הדירה, טלם לפי הערכה מסויימת א ר
תוטל על סוג מסויים ל לירות וכדומה. זהו הק ר בין הצעת החוק לבין
העובדה אנו עומדי עכיו בפני יינו יפודו בעצם שימת הוטפה ולא
רק בפני תיקון הוטפה. לדעתי יהיה עלינו לאמר את הוטפה הנוכחית גם
לינת 1953/52.

מר רוטנברג:

לא הייתי מבין להאריך עכיו את ה ומה
ל 1953/52. בעוד 4-6 שנועות נבלי חוק

חד.

היו"ר י. ספיר:

יבנו דירות מקומיות לא יוכלו לענות
את הוטפה י ידחו זאת לעוד חודש.

מר רוטנברג:

בק מי לתת תוקף לחוק הנוכחי ט-1.1.52.
לא ח רב לי טתי התקבל החוק בכנסת.

היו"ר י. ספיר:

טבחינה חוקית אי-אסיר לערות מה אמה דומה.

י. בן-צבי:

נראה לי היות ואין לנו בטחון טאם החוק
החד. נוכל להפעיל לנת הוטפה נוהגית,
1952/53, צריך להוסיף את המלים: "בזה נתבטל החוק הקודם", במקרה יבני
לנצליח להעביר את החוק.

היו"ר י. ספיר:

אין ליכויות שנצליח להעביר את החוק עוד
לנת 1952/53, במקרה זה בהעדר חוק נצטרך
בכל פעם לאמר את ההארכה ברוף הנה לנת החולפת.

מר רוטנברג:

הכוונה היא בכל זאת להפעיל את החוק לנת
1952/53, ובס רד המספטים ייסצא לכך
הניסוח המתאים.

היו"ר י. ספיר:

אחד יקבלנו את התיקונים המוצעים בטעמי
3(א), אנו קורא את כל החוק;
1. בחוק זה (1) "הסקודה" פירוץ -
סקודה העיריות, 1934;
2) כל ביטוי אחר טסעותו כפזנצנתו
לנודעת לו בסקודה.
2. (א) רימה ומה לנת המספטים 1950 -
1951, אור רימה הנחשבת כר ימה למה לאותה נת כמספטים לפי חוק רימות
הימה העירוניות (הוראות זמניות), ת"י - 1950, תיאוב כרטיסת טומח
גם לנת המספטים 1952-1951, אט ועדת ה ומה, באיור הטוענה, החליטה על
כך והודעה על החלטה קורטמה בהטומות תוך חמטה ענה יום טיום תחילת
תקפו, ל חוק זה.

לדעתי צריך לכתוב "סיום פרסומו ברשומות"
במקום "סיום תחילת תקפו" ל חוק זה" היות והחוק בכנס כבר טזמן לתקפו.
אולם, סוד בני, אט נקבע סיום פרסומו ברשומות, תחילת כל הפרוצדורה

ישיבת הוועדה לענייני פנים
12.12.1951

היו"ר י. ספיר:

הממשלה מחלטת וכל אדם יוכל לערער סיווג ההודעה על ההחלטה ולא סיווג תחילת החוק של חוק זה, זה יערער את כל היבנה של ההערבות שנעשו, כי כבר היו ערעורים עם תחילת תקפה של החוקה הישראלית.

מ. חנוני: אולי כדאי לכתוב: "ועדת השומה עם ועדת הערעורים"?

היו"ר י. ספיר:

ועדת הערעורים הינה מפורסמת ר. ימות. החוק חל מ-1.4.51, אבל הינה נאנו עומדים בחדר דצמבר 1951, ועדת ה ומה מודיעה ברורות על החלטה שזאת תהיה הרשימה. השאלה היא: אפשר להחליט שהחלטה תפורסם בר ופות חוך 15 יום לא סיווג תחילת תקפו ל החוק, אלא סיווג פרסומי ברומות.

ע. נו-ארי:

אם הוועדה תפרסם את הפרוטוקול כעבור הזמן נקבע - לא יי אר זמן לערעורים.

היו"ר י. ספיר:

זה לא יתכן.

המדרון היחיד לדעת הוא למחוק בכלל את הטלי: "והודעה על החלטה פורסמה ברומות חוך חמשה ע י יות סיווג תחילת תקפו ל חוק זה": באופן זה יי אר סעיף 2 (א): "רשימת יומה ל ינת הכספים 1950-1951, או הנחבת כרשימה ונה לאותה ינת כספים לפי חוק רשימות ה יומה העירוניות (הוראות זמניות), ת"י - 1950, תיחב כרשימת יומה ל ינת הכספים 1951-1952, או ועדה ה ינת, בא יור הוועדה, החליטה על כך.

הוועדה בהחלטה

אנו מבקשים עוד סדר הכספים יגיש את החוק ככל האפשר כוקדם יותר.

2 (ב): "הוראות פקודת רשימות יומה עירוניות (קביעות זמניות), 1947, יחולו על ר ימת יומה כזאת ב ינויים המחוייבי לפי הענין.

הסעיף המוצע

אח סעיף 3 (א) החלטנו לא ר בתוספת ה ינויים שהוספת עליהם.

3 (ב): "בקה לפי סעיף 110 לפקודה, זמן ערעור לפי סעיף 111 לפקודה, ביחס לקרקע או לבנין באסוף בסעיף קטן (א), הנוגע ל ינת הכספים 1951-1952, ידונו ויכריעו בהם, לפי רשימת המבקש או הערער, באילו ה ה ינויים גם ל ינת הכספים 1951-1950.

הסעיף בהחלטה

4: "תקפו ל חוק זה הוא סיווג 1.4.51.

כדאי אולי, ל ינת זהירות, לכתוב במקום: 1.1.1951 - 1.4.1951

ההחלטה: "תקפו ל חוק זה הוא סיווג 1.1.1951.

א. פריד:

אם ל ינת המליצה לכלל החוק, ואני מציע לכתוב אותה.

א. בנה:

אני רוצה לרשום לי הודעה שאני מצביע
בעד החוק הזה רק מאובט, היות והמטלה

היתה צריכה להגיע חוק מטודר.

ב. חוק להיקרון פקודת בנין ערים:

אנו עובדים עכשיו לחוק בנין ערים.

מר קטורוב:

החוק הזה בא לפתור שתי בעיות:

(א) הקצרות המכנים החוק הקיים קובע לגבי
עבירות על הוראות פקודת בנין ערים. נוסח זה יבנה הפקודת: אדם הבונה
בלי רישון טקבל קנסות כאלה וכדומה לו להסדיר; הוא מכנים בחשבון הבניה
את כבוד הקנו עליו יהיה לאל. החוק המוצע מאשר ענין מאשר ומגדיל את
הקנס הימטי לכל יום בה העבודה נמשכת.

(ב) קרה פעם מקרה כזה: לפי הפקודה הקיימת
מותר לתת פסק-דין חמשה, זאת אומרת: אף-על-פי שאין באדם בפני בית-המשפט
קובע בית המשפט את פסק-הדין להוציא לפועל. ביתן פסק-דין כזה בנוגע
לבית שהיה נחשב ככנס
מכאן נראה לערער רק הבעל או האדם שהיה צד בבית-המשפט, אבל במקרה זה
לא היו הדיירים באשמים, ולא היה גם צד בבית-המשפט והעירעור נדחה מחוקר
מפחות של בית המשפט לדון בו. לכן בא המעי הזה המאפשר: במקרה כאלה
לדיירים לערער, כיוון שהם האנשים הנפגעים.

א. פניה:

בעתו החלטנו לא לדון בהצעת החוק הזה
ופנינו בתביעה לוטאלה שתביא לנו למועד
מסויים הצעת חוק כולל, גם נקבל את החוק הזה, הייתי מציע לקבל אותה עם
מסקנה שתובא לכנסת ולידיעת שר הפנים, אנו חוזרים על תביעתנו שמועד
מסויים תבא לפנינו הצעת חוק חדשה על ידי המטלה, בענין בנין ערים.

מר גלמן:

עוד הטט לה הקודמת החליטה על דיפורמה
הללית של פקודת בנין ערים, והחלפתה על-
ידי חוק חדש. הוקמה אז ועדה בין-מסודרת והתברר: ישנן בעיות וחופרת בענין
שחייבים להסדיר אותן סיד וישנן בעיות אחרות אינן יכולות לנוא על
המסגרת של פני הכנסת לעת-עתה חוק המסדיר מחדש את
המסגרות בענין בנין ערים, חוק של רשויות המכונן. הדבר נחשב עם סדר
המטלה וכעת נחקלה החלטה של המטלה להגיש את החוק לאישור הכנסת. אין
הכוונה כרגע לתקן את החוק של תכניות בנין ערים. ייחוד הבעיה
המטלה של פרצלציה חדשה, המטלה הזאת לא תהיה בחוק הזה. הכוונה בחוק
זה היא להסדיר מחדש את היחסים בין הוועדות המקומיות והמחוזיות.

היו"ר י. ספיר:

אני מקווה שאין התנגדות שאני אודיע בזמן
הגשת החוק שחברי הוועדה קיבלו אינפורמציה
מתוך תקווה: לו ערך שלוש חדשים מוגש לכנסת הצעת חוק חלקית בקטף עם
המטלה השלמה של חוק בנין ערים הנוגעת למסגרות הרשויות היזמות הקובעות
את הענינים והוועדה קובעת שבהקדם האפשרי לא יאוחר מ-6 חודשים - יוגש
לכנסת על-ידי המטלה של החוק בנוגע לבנין ערים.

מ. חזני:

היכן הוא המעיף הדבר על עצם הדיסט
המבנה?

מר גלמן:

זהו מעיף 35. ל פקודת בנין ערים. החוק
הוא: בית המשפט רשאי לצוות על הדיסט
קבנה, והוא צריך לצוות על כך אם הבנין נבנה, אלא אם יביא הנאשם
סיבה מספקת לכך מדוע לא ייהרס המבנה. השלב השני הוא: אם הנאשם בעצמו
לא הרס את המבנה לפי פקודת בית-המשפט, יביא אותו יוב לדיון ואז ירשם
בית המשפט לוועדה המקומית להרוס את המבנה על חשבון הנאשם. אינני יודע
איזה בית משפט יתן היות צו הדיסט על בנין, אלא אם קיימת סמט סמטה.

מ. חזני:

האם כל העובדים האלה חלים על כלל הדיסט.

א.י.ב.

ישיבת הוועדה לעניני פנים
12.12.1951

מר גלמן:

האם נראי לנו שהקבלן; אחריו בא האדם
הפחזיק בריון, כלומר האדם הנחשב בתור
בעל הדכוס; אחריו בא המהנדס או אר הסוכני - וזו מן הפועלים - אבל
הדין אינו כלול ברשימת האמיים. י בו סעיף האומר שאסור להיכנס לבנין
סבלי שנתקבלה תעודת-גמר עליו. על עבירה של כניסה לבית כזה יכול הדין
ליתן את הדין, אבל לא על עצם הוניה.

היו"ר י. טייב:

אני קורא את החוק כולו:

"1. פקודת בנין ערים, 1936, תתוקן כך:

(א) בסעיף 35 - (1) בסעיף קטן (1) -

[1] במקום המלים "לקנס לא יעלה על
הפיגוע פונם" יבואו המלים "לקנס עד חמט שאות לירות או למאסר עד שנה
אחת או לפני העונשים כאחד;

[2] במקום המלים "לקנס נוסף שלא יעלה על
הפיגוע פונם" יבואו המלים "לקנס נוסף עד חמט שאות לירות או למאסר נוסף עד
שבעה ימים או לפני העונשים הנוכחיים כאחד."

(2) בסעיף קטן (2) -

[1] במקום המלים "לקנס לא יותר מפעמים
פונם מן למאסר לא יותר משלושה חדשים או לפני העונשים כאחד" יבואו
המלים "לקנס עד חמט שאות לירות או למאסר עד שנה אחת או לפני העונשים
כאחד";

[2] במקום המלים "לקנס נוסף לא יותר
משששה פונם" יבואו המלים "לקנס נוסף עד חמט לירות או למאסר נוסף עד
שבעה ימים או לפני העונשים הנוכחיים כאחד."

(3) בסעיף קטן (8) -

אחרי המלים "כל צד במספר מן בעליו"
יתחשפה המלים "או - במקרה ההצו ניתן על פי סעיף קטן (7) - נכסו".

(ב) בו ערך 36, בסעיף קטן (3) -

במקום המלים "לעונש סוף לא יותר פעמים
פונם" יבואו המלים "לקנס עד חמט לירות או למאסר עד שבעה ימים או
לפני העונשים כאחד."

מר קאמרון:

סעיף 7 מאסר לבית המאסר להוציא צו נגד
הבית עצמו כאשר הבעל נעדר או אי-אפשר

למצוא אותו.

ס. מונדי:

תל שאלות: (א) מה בנקרה נכסי בפקדים;
(ב) מי אחראי בעד הקנסות?

מר קאמרון:

בפקדים אל נכסי בפקדים לא הזמין בית
המשפט את האפוטרופוס לנכסי בפקדים,
אלא התיחס לנקרה כאילו אי-אפשר היה למצוא את הבעל, והצו ניתן נגד
הבנין.

אשר לקנסות: כאן ניתן צו להרוס את
המבנה, ולא היתה זולה כל קנס. הוכר בודאי שאיננו אחראי, ואי-אפשר
להרוס את הבנין על חשבוננו, אלא אם הוא בעצמו בנה את המבנה הנוסף.

ע. אהרן:

אם אדם בנה מבנה ובית המאסר נתן צו
להרוס אותו והאדם לא סילא אחר הצו -
לשם מה צריך להביא אותו נכ לדין? הרי אפשר, בעקבות פסק-הדין הקודם,
להרוס את המבנה על חשבוננו, או לקנס אותו בכסו נוסף?

א.ב.

ליבת הוועדה לעניני פנים
12.12.1951

מר קיטרנז:
פסק-הדין הראשון קובע רק את הקנס עבור
בניית המבנה, ואילו פסק-הדין השני
קובע - נוסף לקנס זה - גם הוצאות או הנאסר - גם עונש עבור אי-ציות
לפסק-הדין הקודם.

הגו"ר י. י. רפיר:
היה לצייין את לא יקיים הנאסר את צו
בית-המשפט - הוא צו ל... ל... ל...
הדחיה הנגרמת על-ידי החזרה של המשפט.

מר גלם:
כאשר חוקקו את החוק, הלך המחוקק בדרך
סדורה שהאדם בטבעו יקיים את הוראות
פסק-הדין. אי-אפשר לצבת סתור הנחה. לטפוח הנאסר לא יקיים לפסק-הדין.
בית המשפט רוצה לקבוע בפסק-הדין הראשון את כעור זמן מסויים לא ימלא
הנאסר את הוראות פסק-הדין, יועבר הבלצוע למסוד הרוצה לפועל - אבל
אין הוא מחוייב להוצא פסק-דין כזה.

ה. טובי:
בקה עם סעיף א' אני רוצה לשאול: מה
הוא הדירוג של הקנסות? האם על היוסק
ועל ארסון - ל... יחל אותו קנס?

הגו"ר י. י. רפיר:
החוק מצייין את הטקטיסטים של הקנס שאם ד
להגיל, וההוספת יטיל על בניית קיוסק פחות
הטקטיסטים, בעתה שעל ארסון יוסל הטקטיסטים.

מר גלם:
בנוגע לצו הפסקת הבניין: הוועדה המקומית
יכולה לפנות לבית המשפט ולדרוש הפסקת
בנין מסויים. אם האדם לא ייענה להוראות בית-המשפט בענין זה - יוגדל
העונש המוטל עליו.

הוועדה:
לקבל את הצעת החוק ללא הערות וללא הסתייגות. יחד
עם הודעה בכנסת על קבלת ההצעה על-ידי הוועדה,
ימסור יו"ר הוועדה שהיועצים המשפטיים מסרו לוועדה
אינפורמציה על הצעת חוק חלקית של המשלה, וכמו-כן
ימסור יו"ר הוועדה על תביעת הוועדה שיובא חוק כזה
בהקדם.

את הדיון בסעיף הארבעה, נפגעי סלחמה,
אנו דוחים לפי בקשת היועצים המשפטיים לישיבה אחרת.

ה. טובי:
לאור החלטה של בית-הדין העליון בקשר עם
ועדי סנה של עיריית חיפה, שאין בותביים
לאנשים חוץ מחברי המועצה לבית בוועדות, הייתי רוצה שהוועדה תדון בענין
זה ושולי יהיה הסכם להגיש תיקון לחוק פקודת העיריות.

מר רוטנברג:
גם ענין זה בכלל בתיקון שהמשלה תגיש.

הגו"ר י. י. רפיר:
לפי דעתי הענין הוא די חשוב כי הוועדה
עבודה של ועדים רבים, ואנו מחכים להצעת
המשלה בענין זה.
אנו עוברים לסעיף השלישי בסדר-היום:
חוק המועצות המקומיות, סתן חוקף למס גולגולת מדרג ת"ב - 1951.

א.ב.

ישיבת הוועדה לעניני פנים
12.12.1951

ג. מט גולגולת מורדג

היו"ר י. טפיר:

"מט גולגולת, המועצה מקומית הטילה, או דיסתה להטיל, בנת הכספים 1950 - 1951 או קודם לכן, לפי סעיף 5 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והוראות הצו הטכונן אותה, אין רואי אותו כפוגע ללא כחוק או כבלתי ניתן לבניה כלל כך בלבד שהורדג לפי גודל ההכנסות אל החייביים בו."

בענין מט גולגולת היה עירעור בפני בית הדין העליון, ובית הדין העליון פסק "כי עא הטו ג' מט גולגולת טראה על מט שאינו נקוע לא על סמך הכנסתו... אלא סטילי אומל על גולגולת, והוא מט אחד. באה כאן הצעת החוק הזה לתקן בניסוח שעליו ניטע הבור, המועצות שהסולו את מט לא יהיו חייבות לנודע עליו רק על סמך העובדה זהו מט אחד. ההצעה המוצעת אינה כוללת את גביית המסים לשנת 1951/52."

מר רוטנברג:

הבעיה אינה נוגעת רק לגבייה, אלא היא נוגעת גם לתביעות שהתיינה מוגעות עכשיו

להחזרת הכסף שגולם כבר,

מר גלם:

יכול להיות עוד פגם בהחלטת המט ולא רק בגלל ההדרגה, איננו רוצים לתת גוטפנק. חוקית להטלת המט הבלתי צודק הזה הוא פגום גם מבחינה אחרת. זוהי המליכה שכתוב: בל כך בלבד שהורדג לפי גודל ההכנסות אל החייביים בו."

היו"ר י. טפיר:

מה היא הכוונה ב"דיסתה"?

מר טפיר:

מכיוון שנתעורר טפק בחוקיותה של המועצה להטיל מסים, הרי זה יהיה כתוב רק "שהטילה", יגדאו אנשי ויערערו: היא לא "הטילה" מט, כי לא היתה לה הטכנות להטיל מט. לכן נאר "או דיסתה להטיל" כלומר: התייטרה להטיל את המט,

א. טפיר:

אני מצביע בעד החוק הזה, אבל אני מציע הוועדה, יחד עם הגשת החוק הזה לכנסת, תסב סיקוח כזה: "ועת הפנים תובעת מט המט לה להגיד לכנסת תוך שיטה שמועות הצעת חוק כוללת בדבר יטת המסים ברשויות המקומיות."

ט. בבה:

אינני חוטב צריך להכניס לחוק את המלה "דיסתה". הנתקע קיבל הודעה לסלם את המט - הרי שהטילו עליו; לא קיבל - אין הוא צריך לסלם.

ביחס לעצם החוק: עם כל ההבנה שיטובה לי למועצות המקומיות שהטילו את המט וכעת יצטרכו להחזיר אותו - אני מתנגד לקבלת החוק מתוך העם הפסוס שאפשר לינות את החוק בכזה שיטאים להחלטה בית-הדין העליון. דבר זה הוא ססוכן מאד ואני מתנגד לו בכל תוקף.

א. כהן:

אמר לשאלת הדימוי וההתייטרות - אינני רוצה לזלזל במה שאנשי המספס רואים צורך למצוא לו תיקון. אנו רואים שבית-המט כישם לב למלים, ולכן יש להתחשב במלים שמכניסי אנשי החוק. אולם לדעתי אין הלה "דיסתה" מתאימה. אולי כדאי להגיד: "המועצה הטילה לפי הקפתה"?

דבר נני: אינני יודע באילו סכומים הענין מדובר, אבל הוא איבך מאד את המצב הכספי אל כמה מועצות מקומיות וצריך לתת למועצות את האפשרות להחזיק בזה עגבו כבר. אבל מדוע מחדד מחדד הפנים טפני הטלת מט מורדג עד אשר תונח על שולחן הכנסת הצעה למערכת חוקי מסים אחרת? מחדד הפנים צריך לחוקק זאת גם לשנת הכספים הבאה.

א.ב.

ישיבת הוועדה לענייני פנים
12.12.1951

ח. טובי

החיקון הזה בא לשלול את השטח הנהוגה של גולגולת. אולם ישנם מקומות אחרים שבהם קיימת עדיין שינה זאת, כל מה אחיד, כמו בפפרים הערביים, אינני יודע לפי איזה חוק סיליט את המט הזה, היות ואין שם סועצה מקומית. אני רוצה שהוועדה תביע דעה על כל מה הנקבע לפי השינה הנפסדת של גולגולת.

היו"ר י. פיר:

החוק אינו כולל את גולגולת, אלא הוציא את לופר שהמט שהוטל עד עכשיו בתוך גולגולת, הוציא את גולגולת, הוציא את גולגולת, הוציא את גולגולת.

ח. טובי

אם כן, אני מציע שנקבל הצעת החלטה שלפיה אסור לסועצה להשתמש בשיטה של גולגולת.

היו"ר י. פיר:

הצעתו של חבר הכנסת טובי איננה שייכת לחוק זה.

את הדיון בחוק זה נמשיך בישיבה הבאה,

שתקיימנה ביום ב' הבא, 17.12.1951 בשעה 11.00.

הישיבה סגורה.

(הישיבה נועלה בשעה 11.15).